MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS V: 1.9. 1.11.)
Melk, 1471 Seite 38r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

cedebat eos sais adrian' repleta est
gaudio. Vent' uero pser erurgens
duxit eos in laai bizmau pri' quam
luceret. Et descendentes de nau: abie
runt in domu ubi erant corpa sctorū.
Cadens aut sctā natalia adorauit
corpa sctor martirū: qui pacient' oīa
tormēta sustinuerūt. Et sumēs sctā na
talia manū que fuerat abscisa posu
it eam iuxta corp' sancti adriam. &
inclinans genua sua orauit. Et in
gressa est in tert' cubiculū ipsius. & salutā
uit omīs fres & sorores dicens ut ora
rent pro ea. Illuc eēm erant cōgregata mul
titudo fidelium: qui & rogabāt eā ut mo
dicū requiesceret. Valde eēm fuerat fa
tigata in nau. Et cū requiesset statim
apparuit ei sais adrian' p sommium
dicens. Bene uenisti in pace ancilla
xpi: & filia mea. Veni ad nos in regē
tuā: & pape ea que debent tibi. Et con
tinuo euigilans narrauit omib' &
denuo obdormiuit. Et statim sancta
natalia emisit spm. Venente' uero
fres & sorores que erant ibi ut eā ere
rent: inuenerūt eam defuncta. Er
urgentes q; adorauerūt. & accipientes
eam posuerūt iuxta corpa sctor. Et
dum ꝑplerent orōnem post depositor
corpis ei': signauerūt ipsam domum
multitudo uirorū & mulierū p man
ens ibi. Abrenuciantes ū omib' q
sbhui' sēli. seruierāt dno Cui est hon-

Eodem die Corbini-
Am ꝑ
Dum aspi
mus ad edificationē
audientiū uitā beati
corbinian stilo bre
uissimo explicare:
uirtutesq; quas p eū dns fecit. pmo
necesse est sancti spūs ꝑplorare suffra
gia: q̄tin' ei' ad inuitate grā digne pos
simus tanti uiri dei uirtutes enarra
re miracula. Quoniā isdem uener
andus dei famul' corbinian' ortē fue
rit ex regione melitonēsi. natus in
vico qui dicit' castrus. ex patre mulde
riso ex matre corbinia. Quo ñ dum
nato. genitor eius languore cōceptus:
rebus excessit humanis. Quo p' obi
tum patris nato. mater ei' genitoris
sui noīe ex sacro fonte eum fecit ablu
tū: ac postea illius amore ꝑ pūcta nom
eius mutauit. & uocauit eū corbinia
nū. Qui dū bone indolis excreuisset:
diuina inspiratōne cōpūct' sacre reli
gionis officiū uirilit' diligebat. cepit
q; diuine scīpt' sagacissim' indagator
existere: psalmodiā diligere: ieiunium
amare: uigilys & orōib' insiste sais:
pauper q̄ tū potuit tenere. hospitali
tatem sectari: & in bon opis cultu stu
diose persistere. Ad hoc quoq; diuino
p duct' est amore: ut totā mundialem
dapiscētiā a iuuētut' flore relinqret.
& sancte cōtinēcie ac sue castitatis sol
lertissim' custos existeret. Ad beati cō
fessoris xpi germani ecclam in eodem
castro ꝑstructā deuotissime se collocauit.
atq; iuxta eā paruū sibi cōstruxit ex
gastulū: tanta solitudine delectatus
ut nihil aliud possidet ñ tantū min
istros: qui sibi exterioris necessitatis
solacia exhiberent. Quos quotidie
sacris studuit disciplinis instruere:
ut sui imitatores existerēt uite: mul
taq; cepit ad illū credentiū ꝑplor tur
ba cōfluere: & sacra eius monita dili
genter excipere. Nam q̄cq̄d ex oblatōne
fidelium susceperat: excepto victu necess